

Csepelényi Gergely 6. c

Zalaegerszegi Ady Endre Általános Iskola, Gimnázium és Alapfokú Művészeti Iskola

Toldi levele édesanyjához

Drága Édesanyám!

Sok minden történt velem, mióta elváltunk. Most egy levélben el szeretném mesélni, hogy pontosan mi is történt!

Szóval! Miután megvédtél engem, én szomorúan mentem ki a házból. Nagy búsan ültem kint, és aztán a testvérem a katonáival bosszantott engem. Addig piszkáltak engem, ameddig haragomban egy malomkővet a katonák közé dobtam, és sajnos eltaláltam egyet véletlenül. Ezt követően menekülnöm kellett az üldözőim elől a nádasba! Míg ott voltam néhány napot, nagyon félttem, és nem volt mit ennem. Néhány nap múlva a te hú szolgálád, Bence rám talált, mondván, hogy te küldted őt. Most is köszönöm, hogy olyan kedves voltál, és ételt és italt küldtél nekem. Bencének elmondtam a pontos célomat, hogy felmegyek Budára és beállok vitéznek. Ő azt mondta, hogy ezt ne tegyem, mert te aggódsz értem.

Másnap este Nagyfalu környékén egy zsombék alatt egy farkasfészket találtam, amiben megsimogattam a kicsiket. Ezt kár volt tennem, mert jött az anyafarkas és megtámadott. A küzdelem során nagyon erősen megrúgtam a farkast, de az talpra ugrott, és utána jött a hímfarkas is, amelyik szintén rám támadott. Ezután megfojtottam a nőstény farkast, és az meghalt. A farkas testével legyőztem a másikat, és így indultam hozzád, hogy elbúcsúzzam. Miután a házunk közelébe értem, mindenhol őrök aludtak, és a köpönyegeiket leszögeztem egy lándzsával. A két farkast a vállamról odatettem a testvérem mellé, hogy tudja, hogy itt jártam. Ezután neked is elmondtam szándékom és elindultam Budára.

Ez a történet úgy folytatódik, hogy felértem Pestre, és ott a híres Rákos mezei temetőben találkoztam egy özveggel, akinek a cseh bajnok megölte a két fiát. Megmondtam neki, hogy megbosszulom a két fiát, és beállok vitéznek. Eközben Toldi György Lajos királynál azt mondta, hogy gyilkos vagyok, és szándékosan öltem meg a szolgálját. De a furfangos király átlátott a szitán, és rájött György szándékára. A testvérem ezért ideges lett. Ezt követően az utcán a vágóhídról egy bika elszabadult, amitől megvédtém a népet. Ezután a béresek csak egy májat dobtak ki, amivel megaláztak engem, és azt egy kutyának adtam. Este Bence tűnt fel ismét, és egy cipót adott nekem, amibe a láda pénz volt sütvé, amit ismét csak neked köszönhetek. És abból a pénzből egyet egy közeli csárdába költöttem el. A többi pénzt pedig páncélra költöttem, amiben meg tudtam vívni a cseh bajnokkal. Tollat cseréltünk, és kezdetét vette a párbaj. A vitéz el akarta törni a kezem, de ezt majdhogynem én tettem meg előbb vele. A vitéz könyörgött, hogy ne bántsam, hanem odaadja mindenét. Én azt mondtam, hogy az özvegyasszonynak adja oda, és ne tegye a lábát az országba többé. Ez után az aljas csehnek belső szándéka volt: hátba támadni engem én meg ezért lefejeztem őt. Mindenki ujjongott, mert nyertem, és a király nem tudta, hogy én György testvére vagyok.

Az uralkodó rájött a fivérem szándékára, és elvette tőle birtokát, és átköltöztette Nagyfalura. Te előjöttél a tömegből, megkaptam a kardom.

Szóval ez az én történetem így lettem földönfutóból vitéz.

Lajos király udvara, az Úr 1351-es esztendeje

Szerető fiad: Miklós